
Παράδειγμα προς μίμηση...

*Των: Δρ. Αικατερίνης Χρ. Αριστείδου,
Αν. Διευθύντριας Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών
Δρ. Χρίστου Γ. Αριστείδου,
Επιθεωρητή Μέσης Εκπαίδευσης*

Τον αείμνηστο Χριστόδουλο Πέτσα γνωρίσαμε στη Λευκωσία στα τέλη της δεκαετίας του '70, αμέσως μετά την επιστροφή μας από τις σπουδές και την εγκατάστασή μας στη Λευκωσία.

Ως εκπαιδευτικός με μακρά πορεία και μεγάλη πείρα στη Δημοτική Εκπαίδευση, καταξιωμένος, ευτύχησε να φθάσει στη ψηλή βαθμίδα του Διευθυντή, συγγραφέας, δημοκρατικός, αγωνιστής και φλογερός πατριώτης, καλός σύζυγος, εξαιρετικός πατέρας και θαυμάσιος παππούς και πάνω σε όλα άνθρωπος έτοιμος πάντοτε να προσφέρει στο συνάνθρωπό του, ήταν ένας αξιόλογος άνθρωπος με σπάνια χαρίσματα. Έδινε πάντοτε το παρόν του σε κάθε εκδήλωση που στόχευε στη διεκδίκηση των δικαίων του κυπριακού λαού και τη διατήρηση της πίστης και της αποφασιστικότητας των προσφύγων για επιστροφή στη γη των πατέρων τους.

Αγαπούσε με πάθος ολόκληρη την Κύπρο, ιδιαίτερα την αγαπημένη του Κυθρέα. Πληγωμένος από την κατοχή και την παρατεταμένη διάρκεια της, αγωνιζόταν να κρατήσει ψηλά το αγωνιστικό φρόνημα όλων των συμπατριωτών μας και ιδιαίτερα των συγχωριανών του και των κατοίκων της γύρω περιοχής. Όχι μόνο δεν έλειπε ποτέ από πορεία, αγρυπνία, συλλογή, διαμαρτυρία, επίδοση ψηφισμάτων σε ξένες πρεσβείες και άλλες εκδηλώσεις, αλλά πρωτοστατούσε και στη διοργάνωσή τους. Έχοντας βαθιά γνώση της ιστορίας, γνώριζε πολύ καλά ότι ο αγώνας του κυπριακού λαού θα ήταν μακροχρόνιος και δύσκολος. Γι' αυτό κατέβαλλε κάθε προσπάθεια να κρατήσει ζωντανή τη μνήμη των κατεχομένων εδαφών μας. Μέρες και βδομάδες ολόκληρες τον συναντούσαμε σε σχεδόν όλες τις βιβλιοθήκες της Λευκωσίας και στο Κρατικό Αρχείο να διαβάζει και να κρατά σημειώσεις και στη συνέχεια να γράφει στην «Ελεύθερη Κυθρέα» εκτενείς επιστημονικές μελέτες για την ιστορία της Πατρίδας του Κυθρέας και να αρθρογραφεί σε διάφορες εφημερίδες για το Κυπριακό. Συνεχώς διάβαζε και μελετούσε μετουσιώνοντας το αξίωμα της «διάβιου παιδείας» και το Σωκρατικό «γνράσκω αεί διδασκόμενος» σε πράξη.

Για δεκαετίες ήταν η ψυχή και ο σημαντικότερος στυλοβάτης της έκδοσης του περιοδικού «Ελεύθερη Κυθρέα». Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η συμβολή του αείμνηστου Χριστόδουλου Πέτσα ήταν καθοριστική. Μάζευε την ύλη του περιοδικού,

την ταξινομούσε, την έδινε στο τυπογραφείο, τη διόρθωνε και στη συνέχεια διένεμε το περιοδικό ένα-ένα στους εκλεκτούς συνεργάτες-συγγραφείς του και στους αγαπημένους συγχωριανούς του και άλλους συνδρομητές του περιοδικού που ανυπόμονα περίμεναν το επόμενο τεύχος. Κάτω από τη φωτισμένη καθοδήγηση και μοναδική του φροντίδα, το περιοδικό σε κάθε του έκδοση γινόταν καλύτερο και αποτελούσε φωτεινό σύμβολο του αγώνα και αγωνιστική έπαληξη για κάθε πρόσφυγα και πατριώτη που ήθελε να δώσει τη δική του συμβολή στον αγώνα κατά της κατοχής.

Όσα και να γράψει κανείς για τον αείμνηστο Χριστόδουλο Πέτσα είναι λίγα, πολύ λίγα. Αυτός ήταν πάντα παρών σε κάθε στιγμή της ζωής των Κυθρεωτών. Και στις στιγμές χαράς και στις στιγμές λύπης. Συνήθιζε πάντοτε να απευθύνει και ένα ύστατο χαιρετισμό σε πολλούς κατοίκους της Κυθρέας που εγκατέλειπαν τα γήινα μακριά από τη γενέτειρά τους, τους κατευόδωνε με ταρέποντα λόγια και προσπαθούσε να μαλακώσει το βαρύ πόνο των οικείων τους.

Η πολυπληυρη και μοναδική προσφορά του αείμνηστου Χριστόδουλου Πέτσα, καθώς και η αγνότητα του χαρακτήρα του και οι αγώνες που θα μείνουν πάντα αξέχαστα στη μνήμη όλων εμάς που τον γνωρίσαμε και θα αποτελέει για όλους μας το φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση. Η πολυαγαπημένη του σύζυγος Κατίνα, τα παιδιά του Ανθούλα, Μίκης και Πέτρος, ο γαμπρός του Γιάννης, οι νύφες και τα εγγόνια του μπορούν να είναι πάντοτε περήφανοι για τον εξαίρετο και μοναδικό δικό τους άνθρωπο, που στο διάβα του από τον πρόσκαιρο τούτο κόσμο, με τη ζωή και το έργο του τίμησε την οικογένειά του, τη γενέτειρά του Κυθρέα και την πατρίδα του και άφησε προς μίμηση τόσα πολλὰ για τον καθένα μας.

Εμείς, ως φίλοι και συνεργάτες του στο περιοδικό «Ελευθέρη Κυθρέα», νιώθουμε ευτυχείς και περήφανοι για τη γνωριμία, τη φιλία και τη συνεργασία που είχαμε μαζί του, καθώς και για τη μεγάλη προσφορά του στην πατρίδα μας και θα τον έχουμε πάντοτε ως φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση.

Το σπίτι που θα μας φιλοξενεί δεν είναι και ούτε θέλουμε να γίνει δικό μας. Ανήκει σε κάποια οικογένεια Τουρκοκυπρίων που, σίγουρα θα το νοσταλγούν και νοερά θα το επισκέπτονται... Εμείς θα έχουμε εδώ την προσωρινή παραμονή μας. Για μας είναι ένας ενδιαμέσος σταθμός στην πορεία μας προς την Κυθρέα. Σπίτι για μας και τα παιδιά μας είναι μόνο το σπίτι μας στην Κυθρέα και γη μας είναι μόνο η γη της Κυθρέας που μας έθρεψε και μας μεγάλωσε, η Γη του Χύτρου, η Χυτρίων Γη...

Εγκαίνια Οικήματος «ΧΥΤΡΙΩΝ ΓΗ», 25.4.2001